

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 30. Plurimi Oratores a Papa excepti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

Sæcul. XVI.
A.C. 1503.

Regis Oratorem, Dux vero Romæ in Palatio Apostolico diversatus, summum Pontificem sacro pedum osculo veneratus est. Octavo post die, id est, vigesima nona ejusdem Mensis Papa Cardinalium Senatum auxit, quatuor Prælati purpura decoratis. Hi erant sequentes I. Franciscus Guilielmus Castelnus de Claramonte Ludevensis natione Gallus, primo Narbonnensis, postea Auxitanæ Ecclesiæ Archiepiscopus, tit. S. Stephani in monte Cælio; II. Joannes Zuniga Hispanus supremus Magister Militum de Alcantara, Hispalensis Archiepiscopus, tit. SS. Nerei & Achillei; III. Clemens Ruvereus patria Savonnensis, Sixti IV. Pontificis Nepos, Mimatensis Episcopus, primo tit. S. Clementis, postea SS. duodecim Apostolorum. IV. Galiotus Franciottus de Ruvere, Julii II. regnantis Papæ Nepos, patria Lucensis, ejusdem urbis Episcopus, postea Patavii, ac Cremonæ Antistes, demum Bisantii Archiepiscopus, Presbyter Cardinalis tit. S. Petri ad vincula.

Castelnus
Clermont
Lodove

§. XXX.

Plurimi Oratores a Papa excepti.

Præterea summus Pontifex multis non pauca contulit beneficia; ceterum anti-

Sæcul. XVI.
A. C. 1503.

antiqua ferebat consuetudo, ut recens creati Cardinales Papam, totumque S. Collegium adirent, grates repensuri, nunc vero ex novo quodam ritu in suis cubiculis manentes, nec habitum mutabant, nec rubrum pileum sibi imponebant, ad Patrum tamen Senatum purpura ornati accedebant, in quo Pontifex pro more eis silentium indixit, illudque in alio confessu, in quo Cardinalem Rothomagensem Nuncium Apostolicum in Francia nominabat, solvit, quæ solemnitas *apertio oris* vocatur. Eodem die advenerunt duo Legati Ferrarienses, qui nomine urbis suæ summo Pontifici debitum exsolvebant obsequium. Hos brevi excipiebant Senenses, Florentini, ac Genuenses, idem submissionis genus professuri: Anno autem primum sequente Romam venerunt Angliæ Oratores, in quorum receptione singulare factum occurrit, quippe ad alloquium Pontificis admissi literas mandati publicas Regis sui exhibent, quarum prima verba erant; *Henricus per Dei gratiam, Angliæ & Franciæ Rex, Hiberniæ Dux.* Percepto hoc verborum tenore Robertus Roscinonensis Episcopus Franciæ Legatus, qui tum præsens aderat, ad pedes Pontificis supplex provolvitur, ne Angliæ Legatos Francorum Regis nomen usurpantes audiret, idque datum est Episcopi

copi precibus: quapropter Angli hanc Regis sui prærogativam jussu Pontificis debebant, eum non nisi Angliæ Regem, ac Hiberniæ Ducem appellantes, cujus rei instrumentum publicum Episcopus confestim confici præcepit.

Sæcul. XVI.
A.C. 1503.

§. XXXI.

Fœdus Papam inter & Valentini Ducem.

Quamvis Pontifex cum Valentini Duce concordiæ pacta iniisset, totus tamen in eo fuisse videtur, ut illius auctoritatem, viresque frangeret, ac Romanolam, cujus complures urbes post Alexandri VI. obitum Veneti occupaverant, recuperaret: Hæc enim Respublica imperii sui fines protendere unice intenta nil antiquius habuit, quam variis prætextibus studiose quæstitis totam hujus Provinciæ partem sibi subdicere, quamvis præter urbes, quas jamjam possidebat, ad ceteras nullum ei jus suffragaretur; cum vero Valentinus Venetorum potentiæ solus resistendo impar esset, utpote Alexandro ejus Patre fati functo Sedis Apostolicæ præsidio, ac ope destitutus, necnon a potentioribus amicis derelictus, atque a propriis suis clientibus proditus, cum Julio II. in gratiam redire conatus est, data fide, se eidem cunctas

Marian. l. 28
n. 47.